

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NOOIT HEBBEN ZE TIJD!

Een toneelspel voor jongeren en ouderen

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3285

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **NOOIT HEBBEN ZE TIJD!** op te voeren moet de naam van auteur **HERMAN COGGHE** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/033
ISBN- 978- 90-385-13607

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(7 meisjes – 7 jongens)

ELISE, meisje van achttien jaar; gaat naar de universiteit :

MOEDER, Emma, moeder van Elise :

LAURE, vriendin van Elise en kotgenoot :

RINA, vriendin van Elise en kotgenoot :

MEVROUW YLENIA, leerkracht die begaan is met de studenten :

IJVI, jongen uit het park :

VADER van Elise :

OPA BERT, vader van Emma en tijdelijk zorgdrager voor Elise :

OMA NEL, vrouw van Bert en oma van Elise :

RYAN, zwerver :

AARON, zwerver en maat van Ryan :

STEFAN, vriend van Elise; zit in een rolstoel :

MARA, kotgenoot van Elise :

RUTGER KOPMANS, de enige jongen en nerd van het kot :

DECOR

Basisdecor met zetstukken

Tafereel 1 : slaapkamer thuis – bed, nachtkastje met lampje, donsdeken, knuffel, bedmat /deel 2 speelt zich vooraan af – achterzijde donker

Tafereel 2 : zitje op de speelplaats (op schooltas, gymbank...)

Tafereel 3 : bij oma en opa – tafel met twee stoelen – losse stoel ergens aan de andere zijde

Tafereel 4 : enkel basisdecor – licht op de acteurs

Tafereel 5 : bank in het park

Tafereel 6 : open geplooid en nieuwe grote kartonnen dozen, graffiti op de muur, plastic zak met lege verpakkingen, zwerfvuil

Tafereel 7 : een trap om op te zitten – zwakke verlichting

Tafereel 8 : zie bij oma en opa – tafel met drie stoelen, drie tassen en koffiepot of thermos op tafel

Tafereel 9 : studentenhuis – tafelstoelen, kapstok met zakken, handtassen, jassen

Tafereel 10 : enkel basisdecor

Tafereel 11 : zie studentenhuis

Tafereel 12 : zie bij oma en opa – zetel om samen te zitten (Elise en oma)

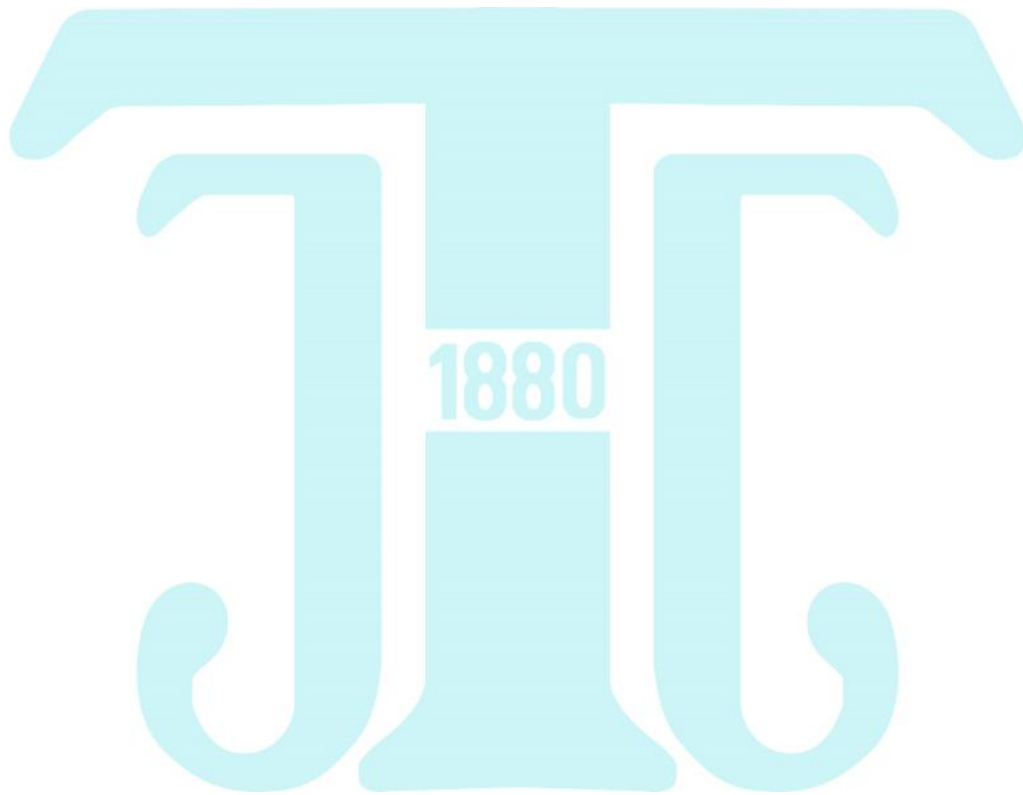
Tafereel 13 : zie bij oma en opa

Tafereel 14 : zie studentenhuis

Tafereel 15 : zie bij oma en opa - in kerstsfeer (kerstboom met pakjes, wieg, feesttafel achteraan – voorzijde vrij)

KORTE INHOUD

Elise zit na de scheiding van haar ouders niet goed in haar vel. Als ook nog haar vriend het laat afweten belandt zij in een mentaal dal. Gelukkig zijn oma en opa er die haar opvangen! ‘Jij wordt nog één van de mooiste vrouwen van België.’ lacht oma. Met weinig fut begint ze aan haar eerste jaar unief. Haar eerste kan verloopt met vallen en opstaan. Zal ze recht blijven of gaat ze verder ten onder? Jong volwassenen op zoektocht naar rust en geluk.

OPENINGSMUZIEK : *Martin Fröst – Let's be happy (Klezmer tune) tijd 2:54*

Tafereel 1

Elise, moeder, vader

(Elise zit op haar bed in het spotlicht – moeder en vader staan aan het bed – in het spotlicht als ze acteren)

ELISE : Mijn leven is een treurzang die zonder einde lijkt. De onwelluidende grimassen van een kreunend, stervend beest. Ik voel me eenzamer en verdrietiger dan ooit.

(spot op moeder)

MOEDER : Zit je jezelf weer te beklagen? Doe iets in plaats van hele dagen op je kamer achter een laptop te zitten.

ELISE : Pff, wat moet ik doen? Niemand ziet mij graag. Ik ben maar dom wicht.

MOEDER : Waarom ga je niet paardrijden met Laure? Jullie zijn zo close, het is je vriendin.

ELISE : Vriendin! Wat is de omschrijving van een vriendin?

MOEDER : Elise, doe niet zo vervelend.

ELISE : De meeste vriendinnen blijken geen vriendinnen zodra het moeilijk wordt.

MOEDER : Wat is dat voor onzin? Je doet de laatste tijd erg moeilijk.

ELISE : O ja, ik doe vervelend. Was ik maar nooit geboren dan kon ik nu niet vervelend doen.

MOEDER : Meisje, je bent niet te genieten. Als je vriendschap wil moet je er iets voor doen. Hef je kont op en ga naar Laure toe

ELISE : Ik ga niet!

MOEDER : Waarom niet?

ELISE : Ik ben maar een gekke, jaloerse, achterdochtige en bezitterige bitch.

MOEDER : Oké, je doet maar.

ELISE : Natuurlijk, loop maar weg. Jullie zijn er toch nooit voor mij.

MOEDER : Ik wil je niet meer horen! Ga als het je hier niet bevalt. Je weet de voordeur

staan. (*kwaad af*)

(*spot uit*)

ELISE : She and you is friendship. Nougabollen! (*kruipt kwaad het bed in*)

(*spot op vader*)

VADER : Elise, kom uit dat bed! Je moest je schamen. Het ontbijt staat al een uur op tafel. Als je je niet aan de huisregels kunt houden zorg dan maar dat je ergens iets te eten vindt.

ELISE : Als ik hier te veel ben, zeg het dan. Ik ga wel waar het beter is. En ja, ik weet waar de voordeur is.

VADER : Je zou wat meer respect mogen tonen voor het werk van je moeder.

ELISE : Dat moet jij juist zeggen! Precies of jij het voorbeeld bent van respect. Je weet niet eens waarmee ik bezig ben omdat je nooit thuis bent. Ken je dochter!

VADER : Ik moet werken om te blijven. De euro's groeien niet aan de bomen.

ELISE : Werken? Laat me niet lachen. Mams zit avonden te wachten omdat jij een affaire hebt met Rosinde.

VADER : Welke Rosinde?

ELISE : Hou je niet van de domme. Heel het dorp kletst over je uitspattingen. Je ligt als een wolf te schreeuwen aan haar deur voor liefde. Terwijl hier jullie huwelijksboot vol met scheuren nog erger dan de kerncentrale van Tihange dreigt te kapseizen. Is dat respect?

VADER : Je gedraagt je als een domme kip.

ELISE : O ja, een kip is wel een volwassen ei. You know?

VADER : Maak dat je binnen vijf minuten beneden staat of je mist de bus nog. De volgende weekends kun je thuisblijven. Dan hebben we ruim de tijd om naar elkaar te luisteren.

ELISE : (*met tegenzin*) Ja pa.

(*spot op vader uit*)

Wat heb ik nu weer misdaan? Als je de waarheid zegt krijg je huisarrest. Waarom willen ze me niet verstaan? Commentaar en kritiek met hopen. Maar ik wil wel eens horen wat ik goed doe. Kan ik dan nooit iets goed doen?

(spot uit op Elise – Elise kleedt zich aan – Vader en moeder vooraan in de spot – achtergrond donker)

VADER : Die krijgt me nog gek! Het zou wel tof zijn als jij haar ook eens iets zegt!
Moet ik altijd voor boze wolf spelen?

MOEDER : Ze komt op voor haar ideeën. Ze moet ergens haar ei kwijt. Het is een puber. Daarmee moet je geduld hebben.

VADER : Hoe lang gaat dat nog duren? Altijd dat bekvechten. Het lijkt of ze een hekel aan ons heeft.

MOEDER : Ze vindt dat wij geen tijd voor haar maken.

VADER : Geen tijd!? Ze heeft alles om gelukkig te zijn.

MOEDER : Je moet niet zo roepen. Er zijn geen pasklare oplossingen. Ze maakt zich langzaam los om op eigen benen te staan.

VADER : Op eigen benen staan! In haar bed zeker? Ik word krikkel van dat kind! Waar is ons gezag? We zijn nog altijd de baas.

MOEDER : Ja baas!

VADER : Grr! Zoek het zelf uit! Ik moet naar mijn werk.

(spot uit op vader)

MOEDER : Loop maar weg! Dat doe je al meer dan een jaar. Of denk je dat ik blind en doof ben?

(spot op Elise)

ELISE : Is er iets mama?

MOEDER : Nee liefje, doe verder of je komt te laat. We moeten straks eens ernstig praten.

ELISE : Is er wat mam?

MOEDER : Nu niet liefje, straks.

ELISE : Oké dan, tot straks (*geeft haar een kus*)

(spot uit op Elise)

MOEDER : Kleine kinderen, kleine zorgen. Grote kinderen, grote zorgen. En nu orde scheppen in mijn eigen chaos. De baas zal nogal opkijken deze avond.

(spot uit op moeder)

Tafereel 2

Elise, Mevrouw Ylenia

(spot op Elise)

ELISE : Zonder hen voel ik mij verloren. Oké, ik had het zien aankomen maar zo plots. Hun leven was een chaos van drukte waarin ik niet thuis hoorde. Elk deed zijn eigen ding maar van harmonie was geen sprake.

(spot op Ylenia)

MEVROUW YLENIA : Wel Elise, je zit hier zo alleen. Zijn er problemen?

ELISE : Alles is grijs, koud en miserabel. Net een begrafenisstemming

MEVROUW YLENIA : **Wauw, dat is niet wat we een zonnige hemel zouden noemen.**

Zijn er problemen thuis of op school?

ELISE : (*schudt van neen*) Ik ben verhuisd naar mijn grootouders.

MEVROUW YLENIA : Problemen met je ouders?

ELISE : De relatie was al een tijd ziek. Pa heeft een andere vrouw en daar is geen plaats voor mij en mama is naar haar zus in Canada. Ze wil eerst alles eens op een rij zetten.

MEVROUW YLENIA : Geen prettige ervaring, denk ik. Valt het mee bij je grootouders?

ELISE : Nogal. Oma leert me groenten eten, wijn drinken en koken met kruiden.

Eetcultuur noemt ze dat.

MEVROUW YLENIA : En vind je het goed?

ELISE : Nogal wat anders dan die smaakloze bij elkaar geharkte boel van ons ma. Ik ben gek op oma haar moelleux.

MEVROUW YLENIA : Hmm, zo'n zacht warm chocoladecakeje met lopende vulling. Om duimen en vingers van af te likken. Zalig! *(met nadruk)*

ELISE : Daar word ik nu eens goed gezind van.

(gsm van Mevrouw Ylenia gaat)

MEVROUW YLENIA : Sorry, ze kunnen me niet missen. Elise, als er problemen zijn kom dan maar af. We zijn er om te helpen.

ELISE : Bedankt mevrouw.

(spot uit – tussenmuziek)

Tafereel 3

Oma Nel, Opa Bert

(oma zit te breien en opa leest de krant - spot op Oma)

OMA NEL : Met jonge mensen moet je geduld hebben. Elise heeft het niet gemakkelijk.

(spot op Opa)

OPA BERT : De ouders van vandaag zijn met veel te veel bezig. Ze hebben geen tijd meer voor hun kinderen.

OMA NEL : We moeten ze accepteren zoals ze zijn. Hebben we niet allemaal graag een aanmoediging, opa?

OPA BERT : Ze hebben structuur en regelmaat nodig. Zonder houvast is hun wereld één grote chaos.

OMA NEL : Ach, ze passen zich wel aan.

OPA BERT : Zoals de primaten die rechtop hebben leren lopen zeker? (*doet een aap na*)

OMA NEL : Maar nee jij, mee verkleuren met de tak waarop je zit, net zoals een kameleon. Je aanpassen met een brede glimlach.

OPA BERT : Oh jee, ik zie Elise niet direct op een stok zitten. Dat is toch geen kip.

OMA NEL : Ik bedoel gewoon dat ze zich moet herpakken na tegenspoed. Winnen en verliezen hangen nauw met elkaar samen.

OPA BERT : De maatschappij is erg veranderd.

OMA NEL : In deze overgeorganiseerde maatschappij is het niet eenvoudig om overeind te blijven. Al zal het natuurlijk afhangen van de aard van het beestje.

OPA BERT : Het is allemaal de schuld van ons Claire.

OMA NEL : Wat heeft ons Claire nu weer misdaan?

OPA BERT : Vrouwen willen de dag van vandaag veel te veel. Werken, huishouden doen, kinderen krijgen, fitnessen, dinertjes hier en daar en zovele andere verplichtingen.

OMA NEL : Veranderingen maar geen verbeteringen.

OPA BERT : Claire is de fout van dit alles. Ze had zich beter met het huishouden moeten bezig houden. Werken is niks voor een vrouw.

OMA NEL : Maar schat, de wereld is veranderd.

OPA BERT : Veranderd, veranderd! Zeker niet verbeterd.

OMA NEL : Wat ben jij voor een vette pessimist. Heeft de vrouw geen recht om zichzelf te ontplooien? Of moeten het allemaal Assepoesters zijn die enkel kunnen wassen en strijken?

OPA BERT : Overdrijf je niet? Ik bedoel dat er een gezond evenwicht moet zijn tussen man en vrouw.

OMA NEL : Mijn moeder heeft nooit de zee of de Ardennen gezien. Werken, werken en nog eens werken is alles wat ze ooit gedaan heeft. Van toen ze opstond tot ze weer ging slapen.

OPA BERT : Was ze ongelukkig?

OMA NEL : Daar kreeg ze de tijd niet voor. Ze was meer een slavin dan een vrouw.

OPA BERT : Waar blijft onze kleine boskat? Ze is nog niet thuis en ik heb honger.

OMA NEL : Ze zal wel komen. Ik zal de tafel al eens dekken.

OPA BERT : Die jonge lui, ze kennen geen uur of tijd.

(spots uit – tussenmuziek)

Tafereel 4

Elise, Rina, Laure

(spot op Elise en haar vriendinnen)

ELISE : Hallo!

RINA : Amai, jij ziet er slechtgezind uit.

ELISE : Het zal nog niet kunnen. Mannen zijn allemaal dezelfde.

LAURE : O, wat hebben ze nu weer misdaan? Is de jongedame door een edele ridder gekrenkt in haar eer?

ELISE : Edele ridder, vergeet het! Een kwade geest ja. Een schoonprater, een snob, een vrouwenzot.

RINA : Toe maar, zo te horen heeft Mauro je gedumpt.

ELISE : Stomweg met een sms'je 'Ik hoef je niet meer. Ik heb een ander.' De smeerlap!

LAURE : Daar is geen been aan gebroken. Er lopen nog knappe binken los in het wild.

ELISE : Zonder hem voel ik mij verloren. *(begint te snikken)* Hij is te laf om het in mijn gezicht te zeggen.

LAURE : *(geeft Elise een pakje papieren zakdoeken)* Wat een lul. Eigenlijk paste hij niet bij jou.

RINA : Geen probleem, Lise. Goed van af, zeg ik.

ELISE : Hij kan doodvallen!

LAURE : Goed gesproken. Je bent beter af zonder hem. Laten we eens goed uitgaan.

RINA : Laure heeft gelijk, we gaan genieten van ons jonge leven.

LAURE : Feesten gelijk de beesten en zuipen totdat we kruipen.

RINA : En 't anderdaags nog staan uitdruipen zeker?

ELISE : Jongens zijn een blok aan het been. Ze doen alleen maar vervelend.

LAURE : Kom mee naar mijn thuis, mijn ouders zijn werken. We hebben het kot vrij om te dansen.

ELISE : Dansen?

LAURE : Ja joh, dansen is het coolste dat er is.

RINA : Lekker shaken op funky ritmes en al je zorgen vergeten.

ELISE : Oké, we doen het!

Danschoreografie

(ga eens lekker uit de bol op een actueel liedje – iedereen danst mee – bij de dans is de scène leeg)

Tafereel 5

Ijvi, Elise

(Elise loopt over de scène – Ijvi loopt achter haar aan)

IJVI : Mag ik met je meelopen?

ELISE : Waarom?

IJVI : Waarom niet? Ga je naar huis?

ELISE : Ik ga niet naar huis.

IJVI : Waar ga je dan naartoe?

ELISE : Naar de brug.

IJVI : Welke brug?

ELISE : Die aan het park over het kanaal.

IJVI : Je ziet er ongelukkig uit.

ELISE : Waar bemoei jij je mee? Laat me met rust!

IJVI : Oké, ik moet het niet weten.

ELISE : Mijn ouders hebben me gedumpt bij oma en opa. Ze zijn uit elkaar.

IJVI : Ze zullen erg ongerust zijn. Je sluipt toch zomaar niet weg.

ELISE : Bah, het lijkt alsof ik in een gevangenis woon.

IJVI : Jij hebt tenminste grootouders die voor jou willen zorgen.

ELISE : Het is er saai en ik voel me rot.

IJVI : Met wegvluchten voor je problemen los je niets op. Had ik maar zo een stel grootouders.

ELISE : Ze leven nog in de middeleeuwen. Geen laptop, geen gsm, geen wifi, geen microgolf.

IJVI : Met te praten en te luisteren kun je veel oplossen.

ELISE : Bedankt Piet Wijsneus, ik hoef je preek niet. *(gaat zitten mokken op een bank, een eind van hem vandaan)*

IJVI : *(gaat voorzichtig naar haar toe)* Wil je een stuk cake?

ELISE : Heb jij cake?

IJVI : Jep, cake met chocolade.

ELISE : Waar haal je die vandaan?

IJVI : Je kunt alles krijgen als je maar durft.

ELISE : Wat durft?

IJVI : Jatten!

ELISE : Je bent een dief.

IJVI : Weet ik. Wil je een stuk cake of niet? *(stilte)* Oké, ik zie je deze avond wel bij de brug.

ELISE : Rot op! Ik zoek mijn eten zelf wel. Zonder te jatten!

(licht uit – tussenmuziek overgaand naar het geluid van rijdende auto's)

Tafereel 6

Elise, Aaron, Ryan, Ijvi

(schaars licht)

ELISE : O kijk, dit lijkt me een vette plaats om te slapen. *(doet haar rugzak af en legt zich neer op enkele grote stukken karton – kijkt in haar rugzak)* Verdomme, niets meer om te eten. Ik rammel van de honger. Dan maar op de tanden bijten en dromen van een feestmaal. *(legt zich te slapen)*

(tussenmuziek – Aaron en Ryan komen op)

AARON : Hallo schone slaapster, dat is mijn bed. *(schopt tegen haar)*

RYAN : En ook het mijne, verdomme! Ik heb die kartons naar hier gesleurd. Oprotten!

ELISE : *(wordt dwaas wakker)* Zeiden jullie iets?

RYAN : Jawel schoonheid, je mag oprotten!

ELISE : Oprotten?

AARON : Dat heb je goed begrepen. En vlug wat!

ELISE : Ik denk er nog niet aan. *(legt zich terug neer en slaapt verder)*

RYAN : Nu nog mooier. Als ze in 't bed wil slapen mag ik er ook plezier aan hebben.

AARON : Natuurlijk, wat dacht je van een... trioetje?

RYAN : We zullen ons liefje eens extra verwennen.

AARON : Twee heren voor de prijs van één.

RYAN : Zal ik de Schone Slaapster wakker kussen?

AARON : Maak er maar een lekker potje van.

RYAN : *(gaat over haar zitten en wil haar lippen kussen)* Auw, die feeks heeft me gebeten!

AARON : Dan zullen we de grove middelen gebruiken. Hou dat wicht goed vast! *(gaat over haar zitten rug naar de zaal – begint aan haar kleren te rukken)*

ELISE : *(spartelt tegen)* Help! Help me!

AARON : Schreeuw maar popje. Op dit uur hoort niemand je.

RYAN : Spartel maar, liefje. Ik hou van vrouwen die je moet veroveren.

ELISE : Help! Help!

AARON : Klep toe ekster, we zullen je eens soigneren zoals je nog nooit gesoigneerd bent. *(verwennen)*

ELISE : Laat me los, Brutus!

AARON : Laat eens zien wat je voor ons in petto hebt? *(trekt haar kleren stuk)*

ELISE : Blijf met je vieze poten van mijn lijf! *(spuwt)*

AARON : O maar dat is vies, spuwen! *(geeft haar een mep in het gezicht)*

ELISE : Laat me los!

RYAN : Geen paniek duifje. Wie in ons bed wil slapen moet er iets voor over hebben.

(Ijvi sluipt naderbij met stuk hout en mept Ryan neer)

Auw! *(zakt neer)*

AARON : Wat nu?

(Ijvi slaat Ryan neer)

IJVI : Geen paniek, maatje. Je krijgt evenveel als je maat.

ELISE : Jij weer?

IJVI : Ijvi is de naam. Hier is een stuk hout om je te verdedigen voor als die heren bij hun positieven komen. Veel geluk ermee, die kerels zullen zeker hoofdpijn hebben na hun dramatisch liefdesspel.

ELISE : Wacht! (*kruipt recht – probeert haar kleren terug te fatsoeneren*)

IJVI : Nog een prettige nacht samen! (*maakt aanstalten om af te gaan*)

ELISE : Help me alstublieft? Please? (*pakt haar rugzak en loopt achter hem aan*)

IJVI : Moest ik niet oprotten?

ELISE : Sorry, ik heb me dwaas gedragen. Bedankt dat je mij gered hebt. Ik had dood kunnen zijn.

IJVI : Laten we vlug verdwijnen. We moeten de politie waarschuwen.

ELISE : Geen politie, please! Ik heb opa en oma al genoeg ellende bezorgd.

IJVI : Goed dan, maken dat we hier weggomen. Als die gasten bijkomen zijn we de klos. We kunnen ergens anders verder praten.

(*beiden af – licht uit*)

Tafereel 7

Elise, Ijvi

(*beiden zitten dicht bij elkaar in een zwakke spot*)

ELISE : Bedankt dat je me van die hete brokken hebt verlost. Ik voel me vies en heb overal pijn.

IJVI : Je moet terug naar je grootouders, Elise. Ze menen het goed met jou.

ELISE : Kunnen wij niet samen...?

IJVI : Sorry, ik heb al problemen genoeg en jij moet verder werken aan je leven. De straat is geen plaats voor jonge meisjes.

ELISE : Ik ben een stoere.

IJVI : Luister Elise, slapen in dozen is geen lachertje.

ELISE : Bah, het heeft zo zijn charme.

IJVI : Al eens meegemaakt dat ze je doos in brand staken terwijl je lag te slapen? Of dat

ze een koude emmer water over je heen gooiden als je zat te bedelen aan de ingang van een warenhuis?

ELISE : Thuis is het ook niets. Daar hebben ze nooit tijd voor mij.

IJVI : Nog altijd beter dan te moeten schoeien voor je eten, het voortdurend koud te hebben en te moeten opletten dat ze je kleren niet stelen of je verkrachten.

ELISE : Ik dacht dat er meer avontuur in jou zat.

IJVI : Sorry meisje, ik heb een master in de computerwetenschappen maar heb mijn leven dik verknald. Daar heb ik nu reuze spijt van. Gelukkig kan ik in de bib internet raadplegen. Een oudere dame is er erg vriendelijk. Ze kent mijn probleem.

ELISE : Heb je een vriendin misschien?

IJVI : Nee, pas als mijn leven terug op de rails zit kan ik aan een vrouw of kinderen denken.

ELISE : Oké dan, ga maar. Eu Ijvi, mag ik je gsm-nummer?

IJVI : Ik schrijf het voor je op. *(neemt een papiertje uit zijn zak en schrijft het op of tikt het nummer in haar gsm)* Maar niet te pas of te onpas bellen. Alleen als je in de problemen zit.

ELISE : Dat is beloofd. *(krijgt het briefje en leest – kijkt op haar gsm)* Ijvi Molenaars gsm.....

IJVI : De tijd vliegt, laat je mooie leven niet voorbij gaan door domme dingen. Op straat verlies je het gevoel van zelfwaarde en laat je alle hoop op een beter leven vallen.

ELISE : Hopelijk zien we elkaar ooit terug.

IJVI : Vecht voor je geluk, meisje. Dat moet ik ook doen.

ELISE : Dag Ijvi, en bedankt voor mijn redding.

IJVI : Dag Elise, tot later misschien. *(gaat af)*

ELISE : En nu Elise... Wat zal het worden? Kruip je weg in jezelf of durf je de reële wereld aan?

(licht uit)